

Andrzej Uciecha

Dziecko w rodzinie i społeczeństwie (Akademia Bydgoska, Pieczyska 24–26 VI 2002 r.)

Śląskie Studia Historyczno-Teologiczne 36/1, 302

2003

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

gionie i ówczesnym życiu kulturalnym Śląska. Według niej warsztat naukowy Prusa związany był z jego postawą życiową:

„Dbałość o rzetelność informacji wpłynęła na postawę badacza, który rzadko dawał się ponieść emocjom, nie forsował swoich sądów. Do poruszanych tematów podchodził z dystansem charakterystycznym nie dla krytyka, człowieka bezpośrednio zaangażowanego, ale dla historyka, który opisywane fakty ujmuje z perspektywy. Zupełnie w innym tonie utrzymane były artykuły Prusa drukowane na łamach śląskiej prasy. Korzystając w pełni z zasobu środków typowych dla stylu dziennikarskiego, starał się przekonać do swoich słów jak największe rzesze czytelników. Bez względu na charakter prac, ich przeznaczenie i odbiorcę ze wszystkich przebija ogromne umiłowanie regionu” (s. 112).

Książkę K. Tałuc cechuje piękna, poprawna polszczyzna. Jeśli można zgłaszać jakieś zastrzeżenia, to trzeba je odnieść do liternictwa na okładce: jest niezbyt wyraźne. Sumując trzeba zauważyć, że publikacja K. Tałuc do badań nad piśmiennictwem śląskim i kulturą narodową wnosi nowe wartości, ukazując dorobek badaczy śląskiego regionalizmu literackiego – E. Szramka, J. Kudery, K. Prusa – rzetelnie i wszechstronnie.

Barbara Pytlos

Śląskie Studia Historyczno-Teologiczne 2003, t. 36, z. 1, s. 298–301

Irena Socha, „PRZYKŁADNE, UŻYTECZNE I ZABAWNE”. O POLSKICH KSIĄŻKACH DLA MŁODEGO ODBIORCY NA ŚLĄSKU W DRUGIEJ POŁOWIE XIX I NA POCZĄTKU XX WIEKU, Katowice, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego 2001, 175 s.

Irena Socha – naukowiec związany z Instytutem Bibliotekoznawstwa i Informatyki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach – swoimi zainteresowaniami badawczymi już od dłuższego czasu obejmuje przede wszystkim twórczość dla młodego odbiorcy, ze szczególnym uwzględnieniem śląskiej produkcji wydawniczej z tego zakresu. Jej artykuły oraz książki wpisują się w dosyć sporą grupę opracowań poświęconych analizie książek tworzonych z myślą o dziecięcym czy młodzieżowym adresacie. Współcześnie bowiem teksty kierowane do młodszych czytelników, zwłaszcza wśród naukowców, co zresztą należy podkreślić, rzadko spotykają się z pobłażliwym lub niepoważnym traktowaniem. Grupą owych tekstów kultury zajmują się bibliotekoznawcy, krytycy i historycy literatury, księgoznawcy, pedagodzy, psychiatry, psychologowie, socjologowie. Stosując właściwe dla swoich dyscyplin narzędzia badawcze, analizują istniejące już utwory, dzieła, ale też wysuwają liczne postulaty co do kształtu czy najbardziej pożądanego dróg rozwoju tego specyficznego piśmiennictwa. Specyficznego, i z tym określeniem bez zastrzeżeń zgodzi się każdy, gdyż chyba jak żaden inny typ twórczości jest on obciążony wieloma powinnościami i zadaniami. Na ten fakt wskazuje także I. Socha, autorka jednej z najnowszych pozycji poświęconych twórczości dla dzieci, pozycji, która – oprócz już wymienionych specjalistów –